

forfællige Statsautoriteter og private angaaende en Beforlægning ved Klampenborg Station, og mente, at denne Overenskomst ikke ſkulde være gunſtig for Statskaſſen, idet der af Statskøbvejenets Areal var afgivet et større Stykke, end der var modtaget til Bengælb. Jeg ſtal hertil bemærke, at Forſtellen mellem de Arealer, der ere afgivne fra den ene og anden Side, ikke er meget betydelig; Værdien af diſſe Arealer er ganſke viſt ikke ens, men naar man tager ſamtlige Forhold under Overvejelse og ſer, at Statskaſſen vinder en Fritagelse for en byrdefuld Bedligholdelsespligt over for en Vej, der er beferdet i det Omfang ſom den Vej, der gaar fra Strandvejen op til Klampenborg Station og til den ny Indgangsport til Dyrehaven, og naar man dernæſt tager i Betragtning, at det er en almen Interæſſe, der her har kunnet bringes ind i en Ordning, ſom maa tilfredsſtille til alle Sider, tror jeg, at det er forſvarligt, at Landsbrugsmiſteriet ikke har ment at burde ſtille ſig afviſende lige over for en ſaadan Overenskomſts Strafftraeden. Hvad i øvrigt Spørgsmaalet angaar om Administrationens Hjemmel til at afhænde Arealer ſom dem, der ere afſkaarne af Jærnbanen fra Dyrehaven, er det ganſke rigtigt, ſom den ærede Ordfører ytrede, at den Hjemmel, ſom jeg mener at have til at afhænde ſaadan Arealer uden Lovgivningsmagtens Samtykke i hvert enkelt Tilfælde, er Loven af 27de Januar 1852. Den har ſiden 1852 altid været forſtaaet ſaaledes, at Administrationen har kunnet afhænde mindre Arealer, ſom paa ſaadan Maade være blevne fraſkilte, eller ſom i Forvejen laa adſprede uden Forbindelse med noget større Areal. Det er jo et Spørgsmaal, der i hvert enkelt Tilfælde vil være at afgøre, hvorvidt det paagældende Areal kan kaldes et Smaaareal og alſaa afhændes uden Lovgivningsmagtens Samtykke, eller om det er af et ſaadant Omfang og en ſaadan Værdi, at man maa kræve Rigsdagens Samtykke til Afhændelse i Henhold til Grundloven. Størrelſen og Omfanget af diſſe Arealer, der ere afſkaarne derude af Jærnbanen, kender man ikke nøjagtig, men alle vide, at der findes i diſſe Arealer ret betydelige Strækninger. Der er dels det ſtore Areal, der ligger ved Klampenborg Badeanſtalt, det afſkaarne Hjørne mellem den ny Afgangſvej og Jærnbanen, og dernæſt er der et meget betydeligt Areal, der er blevet afſkaaret ude ved Korom, tror jeg, det hedder. Diſſe Arealer ere ret betydelige, ſom ſagt, og jeg vil ikke være tilbøjelig til at mene, at Administrationen har Hjemmel i Loven af 27de Januar 1852 til at afhænde diſſe Arealer.

Jeg antager derfor, at Sagen vil blive ordnet ſaaledes, at, naar det foreligger klart, hvad det drejer ſig om, man da vil udarbejde en Salgsplan, og at man vil forelægge et Lovforſlag om denne Sags Ordning. Jeg kan ikke ſom det ærede Medlem for Fredensborg mene, at den nævnte Lov ikke ſkulde indeholde Hjemmel til at foretage et ſaadant Magelæg ſom det, der er foretaget ved Klampenborg Station, uden Rigsdagens Samtykke. Det vilde dog være ret absurd, om et ſaadant ganſke ubetydeligt Magelæg ikke ſkulde kunne udføres af Administrationen, naar man i øvrigt har en almindelig Afgang til at ſælge ſaadan Smaaarealer bort. Det vil jo være et rent formelt Spørgsmaal, ſom i Virkeligheden ikke kan have afgørende Betydning i denne Sag. Der er jo i Virkeligheden ved hvert Magelæg Tale om at ſælge, og at der er Tale om at købe og laa, er jo kun rent tilfældigt, idet man ſaar Jord for det Areal, man ſælger, i Stebet for, at man ellers ſaar Benge. — Jeg ſtal bekræfte den ærede Ordførers Udtalelſer om, at de Benge, der ſtilles til Diſpoſition for Miſteriet til at betale Mejerikonſulenters Rejſe til Udſtillinger, efter de Beregninger, vi have kunnet anſtille, ville ſtrække til til at lade ſaadan Rejſer foregaa gratis, ſaa vel til Mejeriſforeningers ſom til Mejeriſforeningers Udſtillinger. Om diſſe Udſtillingers Antal ſnart bliver forøget ſaa meget, at Beløbet ikke ſtrækker til, kan jeg ſelvfølgelig ikke udtale mig om, men foreløbig, ſaa vidt jeg har kunnet overſe, ville diſſe Benge ſtrække til. — Spørgsmaalet om Anſættelſe af Dyrlæger i de Egne, hvor der er Trang til ſaadan, men hvor en Dyrlæge ikke, efter Forholdenes Natur, vil kunne beſtaa uden Liſtud, har jeg forhandlet med Udvalget om, og jeg tror at være kommen til en Afgørelſe af, hvorledes man der ſtal forholde ſig.

R. Nielsen: Som den ærede Ordfører nævnte, da han indledede Forhandlingen om Landsbrugsmiſteriets Budget, tillod jeg mig ved Finanslovens 2den Behandling at gøre opmærksom paa den Bevilling, ſom var givet til Mergeltransport, og ſom jo ikke alene, ſom hidtil ſkulde gælde den midtjydfte Tværbane, men ogsaa komme andre Egnes Mergelbrugere til gode. Viſt denne Bevilling blev givet, ſom den den Gang forelaa, og ſom den blev vedtagen ved 2den Behandling, vilde den komme til at virke paa den Maade, at Udgiften til Fragt for Forbrugerne vilde blive henimod det dobbelte af, hvad den tidligere havde været paa den midtjydfte Bane. Jeg takker Udvalget og